

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ ตลอดจนศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ที่กำลังเดินทางท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยานจังหวัดเชียงใหม่ สถานีขนส่งอาเขตจังหวัดเชียงใหม่ และสถานีรถไฟจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 300 ราย การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการให้น้ำหนักความสำคัญแบบลิเคิทสเกล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี มีสถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท

ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในภาพรวม อันดับหนึ่ง คือ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ รองลงมาคือความต้องการหาประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยว การได้รับการชักชวนจากเพื่อนหรือญาติ สิ่งดึงดูดใจจากแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวจำแนกตามเพศและอาชีพ พบว่าเพศชายและผู้มีอาชีพที่มีรายได้ประจำมีความเห็นว่าความต้องการหาประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยว มีผลมากที่สุด แต่เพศหญิงและผู้มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำมีความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเหมาะสมหรือสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ มีผลมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้แล้ว พบว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน มีความเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่มีผลมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีความเห็นว่าสถานที่แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามตามธรรมชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของแหล่งท่องเที่ยวมีผลมากที่สุด

พฤติกรรมในการท่องเที่ยวภายในประเทศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน โดยได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ใช้รถส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทาง ซึ่งส่วนใหญ่เดินทางร่วมกับญาติพี่น้อง สถานที่พักแรมคือโรงแรม ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ยคือ 3 วัน มีการจัดการการท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยในการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวจะมีการกันรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่จัดการการเดินทางด้วยตนเองมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเท่ากับ 3,937.46 บาทต่อคน โดยส่วนใหญ่เป็นค่าพาหนะเดินทาง ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางกับบริษัทนำเที่ยว มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเท่ากับ 4,675.63 บาทต่อคน โดยส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้กับบริษัทนำเที่ยว

This study aims to examine the factors affecting the domestic travel of Chiang Mai tourists as well as the associated traveling behavior and expenses. Information was compiled by questionnaire interview from 300 samples of Chiang Mai tourists identified at Chiang Mai International Airport, Chiang Mai Bus Terminal and Chiang Mai Railway Station in 2009. Analysis was undertaken upon the results of descriptive statistics and Likert scale.

The majority of samples under study can be described as female, 21–30 year-old, married, with the highest educational attainment at bachelor's degree level, government or state enterprise worker, and having 10,001–20,000 baht average monthly income.

In a nutshell, the primary factor affecting the travel decision was the compatibility between the total traveling expense and the available budget followed by the factors of desire for experiencing the tourist attraction sites, persuasion by friends or relatives, attractiveness of the sites, the safety in life and possessions during the visit to the sites, site facilities, and tourism promotion campaign, in order.

The analysis by gender and occupation categories revealed that the most influential factor for male and fixed income earner was the desire for experiencing the tourist attraction sites while that for female and non-fixed income earner was the total expense in relation to the available budget. By income group, the findings indicated the most decisive factor for person having income no more than 30,000 baht per month was the expense-budget consideration while that for person earning more than 30,001 baht per month was the natural attractiveness and safety in life and possession aspect.

The study on domestic traveling behavior revealed that the majority of samples had rest as the primary purpose of traveling, received advice concerning tourist attraction sites from friends or acquaintances, used private car as transportation means, spent the trip mostly with siblings or relatives, stayed overnight at hotels, spent on the average three days per trip, planned the itineraries themselves, and set aside part of income beforehand to spend for each trip.

Those tourists who planned the trip themselves spent about 3,937 baht per person mostly for transportation while those who used services of tour companies spent about 4,675 baht per person mostly for the service package.